

Chaska, Carver, Minnesota, den 18 Feb. 1864.

Geliefde Vader!

Den brief dien gij den 28 December van verleden jaar mij gestuurd hebt, heb ik niet eerder behouden dan den 17 Febr., en heeft mij in grootte droefheid verzet, wanneer ik las dat gij mijns broeders lot onnoodzakelijk zoo deerlijk betreurd hebt, ofschoon ik overtuigd ben, dat aan mijn schrijven zoo weinig als aan dat van anderen weinig geloof geschonken wordt moed ik mij nogmaals door schrijven bevredigen, terwijl het in dezen oogenblik onmogelijk is, mij mondelijks voor mijns broeders aangedane onrecht, tegen U en alle bekenden te verzetten; bevoor ik verder ga met schrijven, moed ik U aanranden over dat onnoozel geloof dat gij schenkt aan die van Echt die terug gekeerd zijn die nog niet weten wat het woord America te beduiden heeft, nog genen den minste oorsprong er van kennen, menschen die te kleininnig waren, en te weinig geest bezaten, om twee uren van hunne geboorteplaats te reizen, in plaats van America, dan ik ben overtuigd dat zij per stoomschip in Chaska zijn aangeland, alwaar zij aanstonds opgenomen zijn geworden van onbekende menschen als bloedvrienden, het zijn hun woningen verschaft geworden en levensmiddelen in overdaad, hunne kinderen die enkelijk half bekwaam waren om hun brood te verdienen hebben aanstonds de beste diensten gekregen en als men bekend was dat het onvermogene menschen waren niet in staat om zich een waarop bestaan is landgoed te koopen, heeft zich ieder bemiddelden ingezetene moeite gegeven om deze ongelukkigen arbeid te verschaffen zelfs eenen heer Tönissen genaamd, ook van Echt heeft hen zestig acker land tot ijgendom aangeboden, hetwelk zij niet gewild hebben alleen uit luiheid, omdat zij benaauwd waren van bosch land te maken hetgeen toch alle menschen hebben doen moeten en nog doen, ik beweert U en ben ten vollen overtuigd, dat zij nog genen den kleinsten arbeid ondernomen hebben, nog gene andere plaats bezocht hebben of het hier of elders beter of slechter was, enkelijk in Chaska zijn zij gekomen gebleven en niet verder, waarvan weten deze lasthaarts te spreken van mijn broeder, of hij eene of gene broek meer heeft, die hem nooit gekend gezien of gesproken hebben, indien zij zich moeite aangewend hadden om arbeid, een klein bedrijf, of andersins om bestaan te hebben of te krijgen, hetgeen hen niet konde gelukken, dan zou het mij leed doen het geringste woord over hen te schrijven, doch daar dit niet is, en daar zij hier hunne paar dagen hebben omgebracht met lekker eeten en slaapen ben ik verplicht U hetzelfde doen bekend worden, en wakker U aan, ofschoon zij eenen geregistreerden bedelpas hebben, genen den geringsten penning tot aalmoes toe te rijken, dan Christus zegt zelfs, die niet werkt, zal ook niet eten; hiermede wil ik voor deze ophooren en gaan verder tot de heer F. S. .... van G., waaraan de heer K. ..., alhier zou geschreven hebben dat mijn broeder in de grootste armoed verkeerde, bij ontvangst uwer brief ben ik aanstonds tot mijn broeder en zoogenaamden K. ... toegegaan, en naar uwen brief voorgelezen te hebben, heeft mij het coppie van S. .... geschreven brief laten lezen, waar geen het geringste woord in bevatting was, waarom hij mij oogenblikkelijk dit klijn briefje geschreven heeft waarmede gij tot hem toegaat en leest tot waarheid den brief zelfs ook. Maar weet gij niet dat F. S. .... alhoewel respectable man toch zijne pen met die der overige aristocraten in een en hetzelfde inktvat steekt? Zou dit geen zelfs belang zijn? denkt gij niet dat deze dit met een scheel oog aanzien? is het voordeel of schade voor de rijken als arme of weinig bemiddelde menschen enigereeren? ja of neen. Geloofd zeker dat een derde der menschen uit ieder dorp bij U naar America maakten, zij hunne schaapjes niet meer als vroeger zouden scheeren, hetgeen ook mijnen hartelijken wensch

was, en ik verzeker U, dat de rijken al met een ander er op uit zijn om iedereen die hier is slecht te maken, en ieder het geringste aanstotelijk woord uit eenen Americaansche brief slechter uit te breiden en bekend te maken, waarom wordt bij U gezegd D. .... heeft zich van armoed en mismood opgehangen. S. .... is met zijne familie verhongerd, ik bid U zegt het toch niet verder, dan deze menschen leven nog in den besten welstand, en bezitten een schoon fortuin, en verhongeren hier toch nog genen hond hier worden meer levensmiddelen onder de voeten getreden als bij U vele menschen te zien krijgen. Vraagd eens aan Lula van Born vroeger kramer in zwegebdozen, of deze nog terug wild, den kleinen Maas van Buchten, menschen die niet bekwaam waren om bij U een tamelijk leven te voeren, schrijft hem in het bijzonder, en gij zult hooren adieu Europa nooit zal ik u meer wederzien, zoo ook mijn broeder als hij zoo arm was gelijk gij U verbeeld, hij heeft toch van den laatsten oogst nog gene bosschel vruchten verkocht, ofschoon hij al ongelukken gehad heeft, terwijl hem drie stuks koevee verongelukt zijn, hij heeft zich toch weder twee schoone koeijen bij gekocht, het moet hem toch zeker aan geld niet gefeeld hebben en indien hij werkelijk gene broek meer had, zoude ik dan mijnen broeder gene broek bezorgen Wat raad gij? Doch ik zeg U wij lagchen allen met uwe waanzinnigheid, en uw onnozel schrijven, denkt toch als men hier nog gene kleederen had bij gekocht, dat men nog niet behoefde naakt te loopen nopens de kleederen die men van Europa heeft medegebracht. Daarom Geliefde Vader Zuster en Broeder, weest te vreden en zijt gerust over mijns broeders lot, doet U geen kommer over hem of eene van de zijnen, dan hij leeft gelukkig, hij heeft alles wat hij van node heeft om zijne vrouw en kinderen een schoon en eerlijk leven te verschaffen, denkt dat ik nog uwen zoon Peter ben, dat ik weet hoe het hart mijns Vaders naar zijne kinderen harkt, ik ben ten vollen overtuigd dat uw hart met droefheid overstelpt is, vele slaaplooze nachten hebt en droevige uren telt, tot dat gij mijn schrijven in uwe handen hebt, daarom geeft geloof aan mijn schrijven, en denkt dat ik mijn vaders hart niet door dezen brief denk te bedriegen, en hem zoeken te bevredigen als het onwaar was; weest verzekerd dat wij hier gelukkig leven en dat ik U ook hier wenschte, wel is waar, uwe dagen zijn voorbij, doch mijn broeder en Zuster zijn nog in den bloei hunner jaren, en waren beter hier als in Europa, hier heeft toch ieder naastigen man zijne vrijheid en zijn onbekommerd leven, anders roep ik genen, toch degene, die komt en geeft geloof aan mijn schrijven ik blijf ver antwoordelijk voor hem of bij geld heeft of geen. Ziehier achtbare Vader en overige familie hetgeen ik U heden mede deel. ontvangd deze mijne woorden in gezondheid en besten welstand bij het pas ingetredene nieujaar, ontvangd mijnen nieujaar en geluk wensch met dezen brief, doet gelijk gij immer gedaan hebt zorg steeds voor mijn lichaamelijk en geestelijk welzijn, gelijk voor dat uwer anderen kinderen en ik zal u nooit vergeten, en tracht in uwe oude dagen steeds voor dat te zorgen waarvoor gij bestemt zijt.

Vele complementen en groetenissen aan U en alle bekenden van mij mijn broeder en schoonzuster, dewelke een deftigen jongen zoon heeft en zich in besten welstand bevinden het overige wat ik te schrijven heb kunt gij in den brief van mijn camaraad H. Hermans lezen.

Ontvangd enz. en ik blijve Uwen steeds onderdanigen Zoon.
P. DIRCKS.

NOTA DES INZENDERS: Zij die aan de echtheid van bovenstaanden brief twijfelen, kunnen zich, bij des schrijvers Vader Dircks, akkerman te Limbricht, aan wien de brief is geschreven daarvan gaan overtuigen.